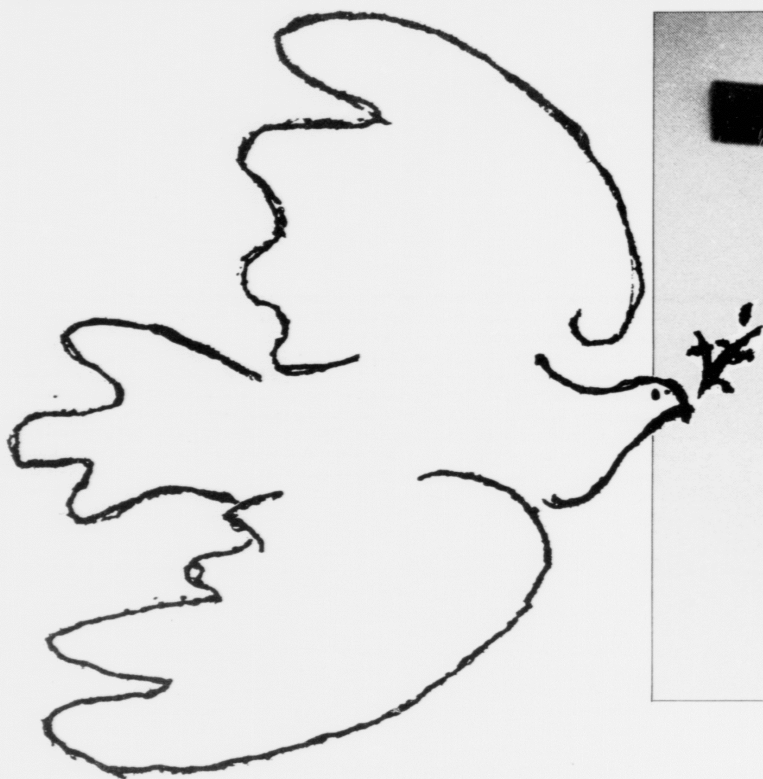

ligu útreiðslurnar og hernaðarligu tæknina til friðarlíga framleiðslu, sérlega slíka, sum nøgðar tørvin á neyðsynjarvorum hjá heimsins fátæku.

IV Vegleiðing til kirkjurnar at virka eftir

Tann ágangandi kjarnorkuóttin krevur, at kirkjurnar leggja stóran dent á friðarspurningin. Ein kirkja, sum tegir til tey knúgvandi boð, sum henda lagnustund ber, tann kirkjan avnóttar kalkan Harra sins. Vit viðganga eyðmjúk, at vit sum kristin ikki hava verið Harranum trúgv. Spjaðing teirra kristnu i ymsar bólkur spillir okkara vitnisburð um frið. Tey av okkum, sum eru borgarar i kjarnorkuveldum, bera stórru skemdu. Vit ganga olli i felag i iðran og bót. Men nú megu vit taka ímóti fyrigeving Harrans og ganga fram frá móttöku og sjálvsfordøming til lýdni á og trúfestum vitnisburði um Friðarhøvdingan.

Tí heita vit á kirkjurnar:

1. at tær boða Jesus Kristus bæði i orðum og gerðum sum hann, ið veitir heiminum liv og frið.

2. at tær fáa i lag friðargranskingartiltek. Hesi tiltøk eiga at eggja teim kristnu til

a) at hugsa gudfrøðiliga

b) at kanna orsakirnar til stríð

c) at granska og seta fram kristnar hugsjónir um ikki-valdisliga mótstøðu móti tí illa

d) at finna samanhangin, sum er millum avvápnad og menning.

Til hetta endamál eiga møguleikarnir at byrja ein altjóða friðargranskingarstovn at verða kannaðir.

3. at stuðla einstaklingum og bólkum, sum eru uppií serstakum friðarvirksemi, antin tey eru kristin ella ikki, og at grundfesta rættindini til at nokta hertænastu av samvitskugrundum.

4. ágrýtin at taka lut i at eggja almenninginum til frið og rættvisi og at ávirka almennu hugsanina til frama fyri friði og rættvisi.

5. at stuðla politikkarum og stjórnunum til at leggja ætlanir um frið, og til friðarstremban, og til ag grunda landa- og millumlandaskipanir á hugsjónina um «felags trygd».

6. at finnast at (og av øllum alvi at royna at broyta) ta avskeplaðu mynd av «figgindanum», sum hervaldið nýtir.

7. at arbeiða saman i rørslni fram móti kristnari eind, og at nýta øll amboð, sum eru til taks til tess at fremja samanhold, frið og sáttargerð.

8. at fáa tey kristnu at skilja, at tað at fylgja Jesusi eftir er at hava skyldu til at skapa frið.

9. at stuðla serligu tiltøkunum hjá kvinnum fyri frið og rættvisi

10. at eggja kristnum til ikki at taka lut i fyrir-

reikingunum til kjarnorkubardaga

11. at eggja kristnum til at kanna møguleikarnar fyri uttan vald at nýta «borgarliga lýdnisnóttan» sum eitt máttmikið mótmæli móti kjarnorkuvápnunum.

12. at eggja til áhaldandi og vælupplýsta bøn fyri friði.

Lagna mannaættarinnar er lögð á váðskálina. Vit standa í valinum millum liv og deyða. Men vit missa ikki vónina. Vón okkara stendur til hyin upprisna Harra, livsins Harra, sum hevur knúst deyðan við sínum egna deyða. Vit megu ikki falla í fátt av valdi teirra mátt-

miklu. Øgiliga tyngdin av hesum trupulleikum skal ikki lemja okkum. Vit vilja ikki fella í fátt. Vit vilja biðja og virka, i trúgv, vón og kærleika.

...

(Soleiðis samtykt av 160 kirkjuleiðarum úr øllum kristnum trúarsamfeløgum úr 60 londum á fundi i Uppsala i Svøríki 24. apríl 1983).

160 kirkjuleiðarar úr øllum kristnum kirkjusamfeløgum og 60 ymiskum londum vóru i døgnum 20.-24. apríl 1983 saman i Uppsala i Svøríki til heimsfriðarráðstevnu undir heitinum «Life and Peace» (Liv og friður). Tað var svenski erkabiskupurin Olof Sundby, sum hevði tikið stig til ráðstevnuna, og kirkjuleiðarar úr øllum Norðurlondum vóru innbjóðarar. Ikki síðani teir stóru kirkjufundirnar i frumkirkjunum hevur slíkur fundur við undirtøku frá øllum kirkjum um allan heim verið hildin.

